

Η ημέρα του Αγίου Πνεύματος

Metropolitan Anthony Bloom

Σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα του Αγίου Πνεύματος. Τί γνωρίζουμε γι' αυτό; Άκουσαμε υπέροχες προσευχές χθές την Κυριακή της Πεντηκοστής, αλλά ἄς σκεφτούμε τὸ ὄνομα ποῦ τοῦ ἔχει δοθεῖ στὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο στὰ Ἀγγλικά μεταφράζεται ὡς «ὁ Παράκλητος», ἐνῶ σὲ ἄλλες γλώσσες ὡς «ὁ Μεσολαβητής».

Πράγματι Αὐτὸ εἶναι ὁ μόνος Παρηγορητής ποῦ μᾶς παρηγορεῖ γιὰ τὸν χωρισμό μας ἀπὸ τὸν Χριστό, Αὐτὸ παρηγορεῖ ἐμᾶς ποῦ εἴμαστε σὰν ὀρφανά, ποῦ ἀνυπομονοῦμε νὰ βρεθοῦμε μὲ τὸν θεὸ μας, τὸν Σωτήρα μας καὶ ποῦ γνωρίζουμε ὅτι ὅσο εἴμαστε δέσμιοι τῆς σάρκας – καὶ αὐτὰ εἶναι λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου – εἴμαστε χωρισμένοι ἀπὸ Ἐκεῖνον.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ νοιώσουμε τί εἶναι γιὰ μᾶς ἡ παρηγοριά καὶ ὁ Παράκλητος, πρέπει πρῶτα νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ζοῦμε χῶρια του καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο ἐρώτημα ποῦ πρέπει νὰ κάνουμε στὸν ἑαυτό μας: τὸ ἔχουμε συνειδητοποιήσει, ἢ ζοῦμε τὴν ψευδαίσθηση ὅτι ζοῦμε κατὰ θεὸ καὶ ὅτι ὁ θεὸς ζεῖ μέσα ἀπὸ ἐμᾶς, καὶ ὅτι τίποτα περισσότερο δὲν χρειαζόμαστε; Τί περισσότερο χρειαζόμαστε!

Ἐπειδὴ εἶναι ὁ Παράκλητος, μᾶς δίνει δύναμη, δύναμη νὰ ζοῦμε,

παρὰ τὸν χωρισμό μας, τὴν δύναμη νὰ ὑπομένομε καὶ νὰ γινόμαστε οἱ λειτουργοὶ τοῦ Καλοῦ, ποὺ μέσα ἀπὸ ἐμᾶς ἐκπληρώνονται οἱ Ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τοῦ Μόνου ποὺ μπορεῖ νὰ δώσει στὴν ψυχὴ μας ρώμη καὶ σθένος, θέληση, δύναμη γιὰ νὰ ἐνεργοῦμε. Αὐτό ὅμως, ἐάν στραφοῦμε καὶ τοῦ ποῦμε : Ἐλα! ἔλα καὶ κατοίκησε μέσα μας! Ἐλα καὶ λεύκανε τὴν ψυχὴ μας! Γίνε ὄχι μόνο ὁ Παρηγορητὴς μας ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμη μας.

Ἐν τέλει εἶναι Αὐτὸ ποὺ μᾶς δίνει, ἤδη ἀπὸ τώρα, τὴ χαρὰ νὰ γνωρίζουμε πόσο κοντὰ βρισκόμαστε, πέρα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ μοιάζει νὰ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀπόσταση ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό, ποὺ μὲ ἀνεκκλήτους ἀναστεναγμούς, μιλάει στὸν Θεὸ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ὑπαρξῆς μας· εἶναι τὸ μόνο ποὺ, ἐπειδὴ εἴμαστε ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ἀδέλφια καὶ οἱ ἀδελφές του – καὶ τοῦτα εἶναι τὰ δικά Του λόγια – μαρτυροῦν ὅτι εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Πατέρα. Ἡ χαρὰ, τὸ θαῦμα, ἡ ἀξιοπρέπεια ποὺ φέρνει στὴν ζωὴ μας! Ἐπίσης ἡ εὐθύνη.

Ἐὰν θυμηθοῦμε τὸν κόσμον μας, ποὺ σὲ μιὰ τέτοια ἔκταση εἶναι σύμμαχος τοῦ Θεοῦ, τὸ Πνεῦμα εἶναι ἤδη ἡ ἀπαρχὴ τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ἡ παρουσία του ἀποτελεῖ ἕνα γεγονός ἀποφασιστικῆς σημασίας. Εἶναι Ἐκεῖνο ποὺ χτυπιέται, ὅπως ἡ θάλασσα πάνω στὰ βράχια, σπάει ὅ,τι τοῦ ἀντιστέκεται, εἶναι ἡ χαρὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς ποὺ κρούει τὴν θύρα τῆς ψυχῆς μας, ποὺ μὲ τὴ βία θέλει νὰ μετέχει στὴ ζωὴ μας, ποὺ μᾶς θυμίζει τὸν Θεὸ ποὺ εἶναι ὁ Πατέρας μας, τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπεροχὴ ποὺ ἔχουμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δείχνοντάς μας ὅτι ὅλα εἶναι δυνατὰ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ ποὺ μᾶς στηρίζει.

Ἄς κρατήσουμε στὴν ψυχὴ μας τὴν σημερινὴ ἑορτὴ μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ ὑπευθυνότητα, καὶ μπορεῖ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ποὺ κατῆλθε μὲ τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν στοὺς Ἀποστόλους, – νὰ ἐπισκεφτεῖ καὶ ἐμᾶς – ἴσως σὰν μιὰ πυρκαγιὰ ποὺ θὰ μᾶς καταυγάσει, ὅπως τὴν Φλεγόμενη Βάτο, ἢ θὰ μᾶς ἀγγίξει σὰν τὴ γαλήνια, ἀπαλὴ φωνὴ ποὺ ἄκουσε ὁ Προφήτης στὴν ἐρημιὰ ὅπου βρισκόταν ὁ Θεός, μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωσή Του, τὴν παράδοση Του σὲ μᾶς, τὴν ἀγάπη Του. Ἀμήν.

Πηγὴ κειμένου : ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΕΑ.